

ling til, om indklagede skal suspenderes eller midlertidigt overføres til andet arbejde, mens sagen verserer.

Efter bestemmelsens 2. pkt. skal statsadvokaten endvidere underrette vedkommende politimester og statsadvokaten om afgørelsen i alle adfærdsklagesager. Derved får ansættelsesmyndigheden lejlighed til at vurdere spørgsmålet om eventuelle disciplinære sanktioner.

I betænkning 1278/1994 foreslås det, at fremsendelsen til ansættelsesmyndigheden skal ske, når statsadvokatens undersøgelse er afsluttet, men før statsadvokaten træffer afgørelse i adfærdsklagesagen. Baggrunden herfor er et ønske om at undgå, at statsadvokaten ved sin afgørelse i adfærdsklagesagen kommer til at foregribe disciplinærsagens udfald, jf. betænkningen, side 155-56. Ifølge betænkningen skal statsadvokaten således først træffe afgørelse i adfærdsklagesagen, når en eventuel disciplinærsag er afsluttet.

Hvis statsadvokatens afgørelse i en adfærdsklagesag skal afvente udfaldet af en eventuel disciplinærsag, vil det føre til længere sagsbehandlingstider. Desuden kan det komme til at fremstå, som om statsadvokatens vurdering og afgørelse i adfærdsklagesagen influeres af, hvorledes ansættelsesmyndigheden afgør disciplinærsagen.

Efter lovforslaget skal statsadvokaten derfor i stedet færdigbehandle adfærdsklagesagen (dvs. træffe afgørelse i sagen), før der i givet fald indledes disciplinærsag. Dermed opnås en kortere sagsbehandlingstid i adfærdsklagesagen, ligesom det understreges, at statsadvokatens afgørelse træffes uafhængigt af ansættelsesmyndighedens behandling af disciplinærsagen.

Det bemærkes herved, at den indklagede polititjenestemand ikke har en ringere retsstilling under statsadvokatens behandling af en adfærdsklagesag, end han har under en disciplinærsag. Tværtimod gennemføres der en udvidet adgang til advokatbeskikkelse i adfærdsklagesager. Hertil kommer, at statsadvokatens afgørelse i en adfærdsklagesag kan gå ud på, at der gives en beklagelse, eller at klageren ikke får medhold, evt. at klagen afvises som åbenbart grundløs. Derimod kan statsadvokaten ikke træffe beslutning om eventuelle sanktioner over for den eller de indklagede polititjenestemænd. Afgørelse herom må træffes under en efterfølgende disciplinærsag efter reglerne i tjenestemandslvgivningen.

Statsadvokaten skal ikke fremkomme med nogen indstilling til ansættelsesmyndigheden om, hvorvidt der bør indledes disciplinærsag, jf. herved betænkning 1278/1994, side 155.

Bestemmelserne i stk. 2 og stk. 3 har til formål at undgå, at sagen samtidig behandles både som adfærdsklagesag og som disciplinærsag. Der henvises herved til den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 1019 n.

Til § 1019 k

Bestemmelsen indebærer, at statsadvokaten af egen drift kan beslutte at foretage en undersøgelse efter bestemmelserne i kapitel 93 b, f.eks. hvis en offentlig interesse tilsiger, at omstændighederne i forbindelse med politiets virksomhed ved en bestemt lejlighed søges fastlagt.

Statsadvokaten kan i den forbindelse bestemme, at forklaring skal afgives i retten, jf. §§ 1019 f og 1019 g. I de nævnte tilfælde vil det formentlig ofte være relevant, at forklaringerne afgives i offentlige retsmøder.

Der kan i øvrigt henvises til den gældende § 1019, stk. 2, hvorefter lokalnævnet kan bestemme, at en undersøgelse skal foretages, hvis en offentlig interesse tilsiger, at omstændighederne i forbindelse med politiets virksomhed ved en bestemt lejlighed søges fastlagt.

Til § 1019 l

Det fremgår af bestemmelsen, at justitsministeren – inden for rammerne af de foreslåede bestemmelser i kapitel 93 b – kan fastsætte nærmere regler om behandlingen af adfærdsklager.

Til § 1019 m

Bestemmelsen svarer den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 1019, stk. 3, hvorefter justitsministeren kan bestemme, at en undersøgelse ikke skal foretages efter lokalnævnsreglerne, hvis hensynet til statens sikkerhed eller dens forhold til fremmede magter kræver det.

Til nr. 10

Til kapitel 93 c

Straffesager mod politipersonale

Det følger af bestemmelserne i det foreslåede kapitel 93 c, at straffesager mod politipersonale vedrørende forhold begået i tjenesten skal behandles af statsadvokaterne. Herom henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.3.1. og afsnit 3.3.4.